

tud mää-velkast kbrwade tabba, ja jalade
alla sojad teiiskiwid, ja lastis temma
labajalla allused har oga nükida. Wäh-
hä hawalt ilmusid selle moiskko jures tõest
märkid, et ta weel hinges olli. Nüüd pid-
das tohter pallawad leiba temma ninna al,
ja wallas monne lusikatait jodawat wina
temma suhu. Se peäle hakkas se minnes-
tand rüpama ja teggi ommad silmad lahti,
mis tohter olli lastnud jodawa winaga kas-
ta, nenda kui ka silmatagused. Nüüd
juttustas se moisknik keik sedda rido, nende
kähhe mehhe wahhel, mis ta keik selgeste
olli kuulnud minnestusses olles, ehk ta kül-
ise ei keelt egga muud liikmid ei samud ligu-
tada. Tohter aitis tedda nüüd ka jälle ter-
wise jure, nenda et ta pärrast sedda wä-
kümme aastad ellas.

Nendasammoti tuli ükskord Inglis-
maal üks kaupmees, kaks päwa, pärrast
omma

omma emmanda surma, koiis ja se surnud
olli jo tee peäl, mahha matmisseks. Se
kaupmees, tahtis meelt ärra heita, ni wäg-
ga armastas ta omma abikasa. Sepär-
rast ei annud ta ka wähhemalt järtele, nems-
mad widdid selle surnoga jälle teepeält tag-
gasi põdrma. Et ta nüüd öiete tõeste teä-
da saaks, kas temma emmand surnud ol-
leks; siis lastis ta temma ihho monnes koh-
tas terrawa noaga täkkida, ja panni kupp-
sartwed peäle. Ta olli jo 25 kupp-
pännud, ilma et sest abbi olleks nähha ol-
nud: egga kui temma sedda kuet kupp-
sartwe kolmakkümmend peäle panni, siis ärkas
se emmand äkkitselt ülles ja küssendas: oh
Summal, miks teie mind nenda pinate!
Ta küssis nüüd jälle ellama ja sai tertwerkse.—
Ja misugusi luugusid woiks mondagi weel
juttustada, mis woistlikud tohtrid kohl-
polest on lastnud kullutada, mu-
rahwale mainitsusseks, et mees ei saaks omma naese,
(5
egga